

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-11-49259 בוקובה נ' לאומי קארד בע"מ

1

לפני כבוד השופטת אביגיל כהן

המבקש הראל בוקובה, עו"ד

נגד

המשיבה לאומי קארד בע"מ

2

החלטה

3

4

5 לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב יפו (כבי'
6 הרשמת הבכירה יעל מרמור דומב) מיום 7/11/17 בת"ק 17-05-64647 ולפיו נדחתה תביעת
7 המבקש והוא חויב בהוצאות בסך 500 ₪.

8

9 המבקש הגיש בחודש מאי 2017 נגד המשיבה תביעה קטנה בסך 5,000 ₪ בגין משלוח 3
10 הודעות פרסומת לתיבת הדואר האלקטרוני שלו בניגוד להוראות סעיף 30 א' לחוק
11 התקשורת, בזק ושירותים, התשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק הספאם") ובניגוד לחוק הגנת
12 הפרטיות תשמ"א – 1971.

13

14

הודעות הפרסומת נשלחו על פי נספחי התביעה במועדים הבאים:

15

16

.16/1/2012

17

.22/11/2012

18

.23/6/2013

19

20

21

22

23

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-11-49259 בוקובה נ' לאומי קארד בע"מ

- 1
2 בכתב התביעה נטען, כי טרם הגשת התביעה, עשה המבקש ניסיונות להגיע לפשרה ונשלחו
3 הודעות התראה טרם נקיטת הליכים.
4 התבקש פיצוי בסך 1,000 ₪ בגין כל הודעת פרסומת (ובסה"כ: 3,000 ₪) וכן פיצוי נזקי נוסף
5 בסך 2,000 ₪.
6
7 המשיבה ביקשה בכתב הגנתה לדחות את התביעה. הדגישה, כי מדובר בהודעות דואר .3
8 אלקטרוני שנשלחו לכאורה למבקש בין 4 ל- 5 שנים לפני הגשת התביעה, וכי הודעת אלו לא
9 נשלחו על ידי המשיבה או על ידי מי מטעמה, וכי אין למשיבה קשר ישיר או עקיף להודעות
10 אלו.
11 מהודעות הדוא"ל שצורפו לכתב התביעה כי הן נשלחו על ידי מועדון, המכנה עצמו: "מועדון
12 Love Mail (להלן: "מועדון לאבמייל") וכי מעולם המשיבה לא התקשרה עם מועדון
13 זה ו/או ביקשה ממנו לפרסם עסקיה ולשלוח הודעות דוא"ל שיוקיות בשמה.
14 נטען, כי המשיבה לא הצליחה גם לאתר את המועדון הזה, ככל שהיה קיים בשנת 2013 נשלחו
15 נטען כי הגשת התביעה בשיהוי כה ניכר גרמה לנזק ראייתי למשיבה.
16
17 בדיון שהתקיים ביום 7/11/17 העידו המבקש – התובע, באת כח המשיבה וכן נציגת המשיבה. .4
18 בדיון אף הוצג מסמך נ/1 – ממנו עלה, כי לכאורה הסכים המבקש בשנת 2010 לקבל דיוור
19 מהמשיבה.
20 נטען על ידי ב"כ המשיבה, כי המסמך לא צורף לכתב ההגנה, כיוון שטענת ההגנה היא כי
21 ההודעות בגינן הוגשה התביעה כלל לא נשלחו על ידי המשיבה או מי מטעמה. המבקש התנגד
22 להגשת המסמך.
23
24 **פסק דינו של בית משפט קמא:** .5
25 נקבע כי דין התביעה להידחות.
26 די בכך שהוצגו בפני בית משפט רק שתי הודעות מתוך שלושת ההודעות בגינן הוגשה התביעה
27 כדי לדחות התביעה, אך לגופו של עניין, יש לדחות התביעה, שכן התובע – המבקש לא הצליח
28 להוכיח כי המשיבה שיגרה את ההודעות ביוזמתה.
29
30
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-11-49259 בוקובה נ' לאומי קארד בע"מ

1 נקבע כי לא הוכח שהמשיבה יצרה קשר עם הגורם הבלתי ידוע ששלח את ההודעות ולא
2 נסתרה טענת המשיבה כי אין קשר בינה ובין מפיצת ההודעות, מה גם שאחת מההודעות
3 מפרסמת ארון בגדים ולא נוגעת בתחום העיסוק של המשיבה.
4 נקבע, כי משנטען בכתב ההגנה, כי אין קשר בין שולחת התובעת לבין המשיבה – הנתבעת,
5 אזי היה על התובע להביא ראיות כדי לסתור טענה זו, ומשלא נעשה כן, לא הוכחה התביעה.
6 מדובר בהודעות ישנות ושני הצדדים לא הצליחו לאתר את משגר ההודעות.
7 בסופו של פסק הדין נכתב:

8 **"במאמר מוסגר יצויין, כי לבקשתי הציגה הנתבעת מסמך ממנו עולה כי התובע הסכים**
9 **בשנת 2010 למשלוח דברי פרסומת, כך שגם לו הייתה מוכחת התביעה, ייתכן והיא הייתה**
10 **נדחית מטעם זה"**.

11
12 על פסק דין זה הוגשה בקשת רשות הערעור שלפני.

13
14 6. המבקש טוען, כי בית משפט קמא שגה בקבעו כי נטל ההוכחה על שיגור ההודעות "ביודעין"
15 מוטל עליו וכי לא הרים את הנטל.
16 נטען, כי בית משפט קמא שגה כאשר אפשר להגיש בדיון את המוצג נ/1.
17 נטען, כי בבסיס בקשת רשות הערעור עומדת סוגיית נטל ההוכחה. לפי החוק והפסיקה,
18 הנתבעת היא זו שצריכה להוכיח כי שיגור הודעות הפרסום היה "ביודעין". ומשנפלה טעות
19 בעניין זה בפסק הדין, יש ליתן רשות לערער ולבטל פסק דינו של בית משפט קמא.
20 עוד נטען, כי מנכ"ל המשיבה התבקש להתייצב לדיון בבית משפט קמא ואילו בית משפט קמא
21 בפסק דינו לא התייחס לכך כליל "וזאת בניגוד לתקנות ולחוק".
22

23 7. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, הגעתי למסקנה ולפיה דינה להידחות אף ללא
24 צורך בתגובה, וזאת מהנימוקים כדלקמן:

25 (א) הלכה היא כי "ההליך המשפטי בבית המשפט לתביעות קטנות נועד להיות הליך
26 פשוט ומהיר, וכדי לשמור על תכלית זו נקבעה ההלכה לפיה אמת המידה למתן
27
28
29
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-11-49259 בוקובה נ' לאומי קארד בע"מ

- 1 רשות ערעור על פסקי דינו היא מחמירה במיוחד, כשרשות זו תינתן רק במקרים חריגים
2 ביותר בהם נפל פגם מהותי הדורש את התערבותה של ערכאת הערעור (רע"א 1196/15 צח
3 בר נ' פורטל (פורסם בנבו) (18.3.2015)). רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות
4 קטנות לא בהכרח תינתן אף כאשר מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות החורגת
5 מעניינם הישיר של הצדדים למחלוקת... (רע"א 2095/15 אולמי נפטון בת ים בע"מ נ'
6 משיח, פסקה 4 לפסק דינו של כב' הש' צ' זילברטל (20.5.15)).
7
- 8 התערבות בפסק הדין אינה נעשית רק כשמתעוררת שאלה עקרונית משפטית, ויכולה (ב)
9 להיעשות גם במקרים שבהם "נפלה טעות גלויה ובולטת בממצא עובדתי או ביישום הדין או
10 כשחלה פגיעה בכלל הצדק הטבעי". (ראה גם רע"א 2816/17 אבירם דהרי נ' שי לוי – פסקה
11 ט', 10/5/17).
12
- 13 במקרה דנן, לא מצאתי כי מתקיים מי מהחריגים המצדיק התערבות חריגה של ערכאת ערעור (ג)
14 בפסק דין של בית משפט לתביעות קטנות.
15
- 16 המחוקק אכן קבע, כי הנתבע הוא שעליו להראות, כי ביקש את הסכמת התובע למשלוח (ד)
17 הודעות פרסומת וכי ההסכמה ניתנה (סעיף 30 א (ב) לחוק הספאם), וככלל – העובדה שהנתבע
18 אינו מסוגל להראות שניתנה הסכמה בשל קושי טכני כזה או אחר, לא יכולה לשמש כטענת
19 הגנה.
20 ראה לעניין זה: רע"א 1231/17 ישי רוז נ' אימפרשן מדיה בע"מ (20/4/17) בפסקה ח', שם גם
21 נקבע כי יש לפרש את דרישת הידיעה לפי סעיף 30 א' (י) (1) לחוק בצמצום ("שוגר דבר
22 פרסומת ביודעין"), "... שאם נאמר אחרת, ישנו חשש שמא חברות העוסקות בדיוור הודעות
23 פרסומת, יקבלו את כתובות הדואר של פלונים מגורמים אחרים ויזינו אותם למאגריהם;
24 ואותם פלונים לא יוכלו לתבוע בגין הפרת החוק, שכן חברות אלה יטענו כי לא ידעו שהדבר
25 נעשה שלא בהסכמתו של פלוני. חוששני כי פרשנות מעין זו אינה עולה בקנה אחד עם
26 תכליתו של החוק – צמצום תופעת הספאם (ראו רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון
27 בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה י' (27.7.14); רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי, [פורסם
28 בנבו] פסקאות 10-2 (2014)...".
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-11-49259 בוקובה נ' לאומי קארד בע"מ

1 אך במקרה דנן בית משפט דחה את התביעה לא כיוון שהנתבע לא הוכיח העדר הסכמה לקבל
2 דברי פרסומת, אלא מהסיבה ולפיה לא הוכח כי הנתבעת – המשיבה שלחה לתובע דבר
3 פרסומת כלשהו, במישרין או בעקיפין.
4
5 הנתבעת לא זו ששלחה את הודעות הפרסומת, אלא מועדון לאבמייל. הנתבעת הכחישה קשר
6 ישיר או עקיף למועדון ועמדה על כך שהיא לא התקשרה בשום צורה עם המועדון לצורך
7 משלוח הודעות פרסומת ו/או הודעות שיווקיות עבורה. לא ניתן להתעלם מהעובדה, שאף
8 היא אינה שנויה במחלוקת, ולפיה הן התובע – המבקש והן הנתבעת – המשיבה לא הצליחו
9 לאתר את הגורם ששלח את הודעות הפרסומת.
10 אין להוציא מכלל אפשרות ולפיה השנים הרבות שחלפו בין מועדי משלוח ההודעות ועד הגשת
11 התביעה הובילו לנזק ראייתי בעניין זה, אך השיהוי והנזק הראייתי לא אלו שהכריעו את
12 הכף.
13 פסק הדין הוכרע על בסיס קביעה עובדתית ולפיה לא הוכח שהנתבעת – המשיבה יצרה קשר
14 כלשהו עם הגורם ששלח את ההודעות נשוא התביעה - טענה שהועלתה בכתב ההגנה, ועל
15 בסיס עדות מפורשת של נציגת המשיבה.
16
17 המבקש טוען, כי החלטת בית משפט קמא אינה מתיישבת עם פסק דין שניתן בימים אלו
18 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע ברת"ק 17-01-39999 יוסף כהן נ' קרן אפיק בע"מ (5/11/17)
19 שם נקבע, כי יש להטיל הנטל על הנתבע על הסתור את החזקה ולפיה הוא זה ששלח את
20 הפרסומת ביודעין, גם אם הפרסום נשלח על ידי צד ג'.
21 באותו מקרה ביקשו הנתבעים מבית משפט לתביעות קטנות לצרף כנתבעת נוספת את הגורם
22 ששלח את דברי הפרסומת ובית משפט לתביעות קטנות דחה את הבקשה. בית המשפט
23 המחוזי נתן רשות לערער וקיבל הערעור באופן שבו הדיון הוחזר לבית משפט לתביעות קטנות
24 כדי לאפשר את בירור כל הנתונים לאחר שתוסף נתבעת נוספת.
25
26 המקרה שלפני שונה לטעמי בנסיבותיו.
27 שני הצדדים לא הצליחו לאתר את הגורם ששלח את הודעות הפרסומת.
28 לפחות מהודעת דוא"ל אחת ניתן לראות כי מדובר בפרסום של ארון משולב מסך ואין להוציא
29 מכלל אפשרות כי לא המשיבה עמדה מאחורי הודעה זו.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-11-49259 בוקובה נ' לאומי קארד בע"מ

1 בנסיבות שבהן, שולח הודעות לא אותך על ידי שני הצדדים, רשאי היה בית משפט קמא לקבל טענה
2 העובדתית של המשיבה ולפיה היא לא התקשרה עם שולח ההודעות לא במישרין ולא בעקיפין.

3
4 באשר למסמך נ/1 שהוגש בעת הדיון:

5 משלא הוכרע פסק הדין על בסיס מסמך זה והדברים לגבי נכתבו בפסק הדין כ"אוביטר" בלבד, אין
6 מקום להידרש גם לעניין זה.

7
8 זאת ועוד, בנוגע לאי התייצבות מנכ"ל המשיבה לדיון בבית משפט לתביעות קטנות:

9 מנכ"ל המשיבה לא זומן לדיון ולא היה צריך להתייצב באופן אישי, גם אם בכותרת כתב התביעה
10 נכתב על ידי התובע, כי מנכ"ל המשיבה מתבקש להגיע לדיון. אין בנמצא החלטה שיפוטית שחייבה
11 אותו להתייצב לדיון.

12 עיינתי בפרוטוקול הדיון מיום 7/11/17 ולא מצאתי כי התובע, בשלב כלשהו, העלה טענה בנוגע לאי
13 התייצבותו של מנכ"ל המשיבה.

14 עסקינן בחברה בע"מ, שקיבלה (בהסכמת התובע) היתר להיות מיוצגת על ידי עורך דין והביאה עדה
15 מטעמה. אין הכרח שמנכ"ל החברה יתייצב לדיון ולא ברור, מדוע דווקא המנכ"ל נחוץ לבירור
16 העובדתי.

17 ממילא, בית משפט קמא לא היה צריך בפסק דינו להידרש לעניין זה.

8. לסיכום:

18
19
20
21 (א) לאור האמור לעיל, דין בקשת רשות הערעור להידחות.

22
23
24 (ב) משלא התבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

25
26 (ג) המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

27
28 ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ח, 23 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

29
30 אביגיל כהן, שופטת
31